

Hudební a taneční fakulta AMU v Praze

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Hudební umění – violoncello

Daniel PETRÁSEK

Diplomová magisterská písemná práce violoncellisty Daniela Petráska je vypracovaná s poměrně jasným záměrem – 70 let výuky hry na violoncello na Hudební fakultě AMU v Praze. Autor práce se samozřejmě v kapitole Úvod historií založení školy zabývá. Na str. 1 ve čtvrtém odstavci je psáno cituji: „K vytvoření práce přispěl fakt, že počátečním hledáním pramenů a informací jsem zjistil tristní stav věci. Dlouhý čas škola nevyvíjela snahu o kvalitní archivaci důležitých dokumentů a to vedlo k nenávratné ztrátě veliké části informací (dokumentů – v práci tištěno dokumenty). Důležitým pramenem pro mne byla Matrika Hudební a taneční fakulty. Co se týče kapitoly č. 2, tedy Diplomových prací, tak jak ve zmíněné Matrice, tak ale i během průzkumu Diplomových prací studentů HAMU jsem k mému zklamání zjistil, že se jich celá řada nedochovala, některé postrádají důležité informace jako například rok absolutoria, jméno vedoucího práce. Posledním zásadním zdrojem informací pro moji diplomovou práci měl být Státní oblastní archiv v Praze, kde AMU archivuje své dokumenty – ty ovšem nejsou zpracovány...“ konec citátu. Samozřejmě, že z posledních vět cosi vyplývá, pravděpodobně nutná korekce původní představy o náplni práce. V rámci diskuze bude pár slov oponovaného Daniela Petráska nutných...

Přehled jmen pedagogů podílejících se během 70ti let trvání školy a výuky hry na violoncello začíná nikým jiným než prof. Ladislavem Zelenkou. Jména vynikajících pedagogů a jejich neméně úspěšných studentů připomínají dlouhodobě úspěšnou linii vzdělávacího procesu. Nabízí se příležitost, aby Daniel Petrásek učinil malý pokus o jakési zhodnocení, či pohled na současný stav... „Lze vystopovat jakýsi jednotící metodický prvek ve výuce violoncella, nebo se spíše jedná o jednoznačně popsitelné pedagogické individuality na KSN, které ale ano, či ne, vycházejí ze základu – přesněji řečeno odkazu s jasným signálem České violoncellové školy?“ Otázku pokládám též z důvodu naplnění litery zákona o státní závěrečné zkoušce v podobě zkoušky z Poetiky uměleckého výkonu.

Co se týče textové kvality práce, jak jsem ji pročítal, až na nějaké drobnosti v úvodu je v pořádku. Na str. 1 – Vám vyšel poněkud neobratně formulovaný souvětý moták (úvod druhého odstavce)... Na str. 5 poslední odstavec, týká se prof. L. Zelenky, místo o 9 let bude přesnější o 18 let, kdy se stal profesorem na AMU v Praze.

Ke jménům studentů bych si dovolil přidat některá ze jmen v práci neuvedených... V první řadě jde o violoncellistku Ludmilu Šinderlovou, která studovala u prof. L. Zelenky, během studia se seznámila se studentem z Albánie Imerem Ikenderim, který souběžně v letech 1947-1953 studoval u prof. K.P. Sádla. Po studiích v Praze oba již jako manželský pár a v průběhu let vynikající pedagogický tandem na hudebním lyceu v Tiraně počínaje rokem 1953 se zasloužili o konsolidační proces výuky hry na violoncello. Zmíněná jména jsem přejal z PhD Disertační práce absolventa HAMU violoncellisty Bledara Zajmiho. Obhajoba proběhne koncem září 2017 na JAMU v Brně, shodou okolností jsem též v roli oponenta.

Ve třídě prof. Váši Černého nejsou uvedena tři jména mých generačních kolegů, výborných violoncellistů rozličných charakterů – byli to bulharský student Kalčo Gadevski, slovenský student Peter Šochman a Bohuslava Dlouhá. Technicky velice zdatní, na pódiu přesvědčiví reprezentanti prof. Černého francouzského pedagogického směřování.

U prof. Antonína Kohouta je třeba vnímat jeho příležitostné pedagogické dotyky od případů ansámbľů, které pod jeho dozorem zrály – Doležalovo kvarteto v původní sestavě a Pražákovo kvarteto – oba soubory se konzultovaly s dalšími významnými členy tehdejší legendární pražské trojice – Vlachova, Smetanova a Kvarteta města Prahy, ale prof. Kohouta oba soubory 100% neopomenuly. Z dalších v seznamu neuvedených to byla klavírní tria Alma trio a Nové pražské trio.

Závěrem posudku nemohu jinak, než-li konstatovat, že jsem od Petráskovy Diplomové práce v pořadí již třetí očekával ucelenější obraz, možná právě v souvislosti se 70tým výročím založení AMU. Pouhý seznam pedagogů s uvedenými osobnostními profily včetně seznamu studentů, dále neúplný seznam uváděných prací bez alespoň částečného analytického pohledu, nepřesvědčují.

Přes uvedené výhrady doporučuji Diplomovou práci k obhajobě. Jako takovou ji zařazuji do kategorie hodnocení C s tím, že pan kolega MgA. Daniel Petrásek svými argumenty v rámci obhajoby přesvědčí a postoupí tak do kategorie B, v což doufám.

17. srpna 2017

